

OPIS SVADBENIH OBIČAJA

Kada idu prosit za (dječaka) momka djevu idu najprvo muži u jutro, pa da jednostavno ne prave iz kite svoju prošnju tako mi ova žena pripovjedala da je ona svoga muža naučila, a svi se smijali: »Dobro jutro, Bog daj! Jel ovuda Karlovac put? Ak vas je dobra volja da bi nas prijeli k vam u svoj dvor, da bi nam se ogriti dali! Ovdekaj sam ozebla sa vu ovim jarku. Dokle sam snig si ognja maknala, onda sam si ga iz kamanja naložila. Onda sam rekla svojoj pajdašici: 'Idemo na posal, ne bumo se cil dan grile.' Onda smo išle na bukvu še-nice vršit; zrnje nam je se na bukvi ostalo, slama nam je nakla opala. Viděle smo da nam je pretekla srna po naši slami, mi smo išle za njom jednak tragom, tragom dok smo došle vu vaš dvor za njom. Istom vašu divojku po imenu Baru (već kako joj ime) pozdravil je Jure (već kako je momku ime) da ju će imati za svoju tovarošicu. Božja volja je i njegova da ju oće imati za svoju hižnu tovarošicu.« Ako ga hoće zeti, onda veli naj dojde po rubac, ako ne onda veli: »Ja vam lipo zahvaljujem kak ti vridnim poštenim na vašem trudu i putu i vašem vridnem junaku.«

U jutro idu otac, mladoženja i još jedan vuprošnik strani i ovaj strani govori ovo što spomenuh malo prije. Posle podne ide još jedna žena i majka sinova (ili ako je nema strana) ili stric, ako otca nema. Divojka ode van obučena kak obično, a ako će ga uzeti onda se obuče svetjano i ide pred žene i njimi reče hoće li ga, neće li. Dok se ona sama ne očituje, nitko ništa ne vjeruje. Tak mi ova stara povedala celi – Bože moj, na ladanju med prostim svetom ova žena – roman: Kako su njoj branili da ne smije uzeti koga je htela i rekli joj da ženam koje po odgovor dodjoše reče da neće, nu ona iza peći zaviknu: »Ču ga, bogme, zeti!« Pripovedala mi: »Bila sam cura, ali ga ne bi bila dala za sav široki svet!«

U jutro kada dojdu vuprošniki, dobe rakije i jabuk ili ako njih nema sira, kruha, krušak. Žene dobe kad dojdu na večer cvrče sira, kruha, mesa, vina, cipova (belog kruha); ostanu po dvi ure a za tim bi se vratile kući, onda odnesu odgovor i tamo se opet po malo goste i kažu mladcu hoće li ga, neće li devojka. Vesel uzklikne li kad mu

glas radostni donesu, a tužan zaplakao bi ako mu žalostan, nječan odgovor prispi. Hladnokrvno srdito odvratio bi joj kak joj drago.

Stara mi ova velila kako je ona za mladnjih letah s jednim dečkom krave pasla; od djetinstva pa sve do odraslije dobe uvek dokančali kako će se uzeti. Ona došla k majci i rekla joj da joj dopusti uzeti ga; a majka divjom razjarenostju udarila ju u zube: »Cvrknula me« rekla mi »da mi odmah krvava juha potekla«. A ona tužna naricala bi pet godina za njim. Kad bi stajali u crkvi ili bud gdje mu drago k njemu se privinula, ruku si ugrabili, a žalostni rastavili se. Plakali se mnogokrat u životu svoju, on se oženio s drugom, a ona neljubovnika uzela. Kad bi ona u jutro s novim suprugom na radnju pošla, gledala bi da je on naprvo otišao, a ona onda tek za njim popošla; i na njivi stavila se vuz miljenče svoje. Ako bi on kasnije došao, isto bi učinio: ostavio suprugu svoju i pošao k ljubovci. Težaci je psovali, ali oni ne marili, nagovarali supruga da ju udari, nu on se ne usudi; a ovi sretno i zadovoljno radili bi jedan dan jedan vuz drugoga.

Mnogokrat ju udarila majka, nu ona bi rekla gnjevna, žalostna i mnogotrpeća: »Zašto mi ga niste dali, a sad bi me radi prisiliti«. Jednom upravo sedila kod stola na sam Božić, nasuprot bio joj suprug, kucnulo mu se, a ona mučala, ništa mu ne odgovori, već on si sam reko: »Bože pomози i Majka Božja!«; ali majka ju ljušnu da ju krv obli. Suprug počutiv nepravdu reče: »Nemojte, majko, jer ću vas na dvorište iznjeti, ja vidim kaj je, ali počekajte mlada je (13 let joj bilo) već će se opametiti«.

Bilo je to u zimi, sunašce ogrilo hladni dan zimski, sve podje van, a i ljubezni njezin prodje kraj kuće joj. Brza pohiti za njim i ode s njim k misi. Samo oči jim govorile, majka vuz njih prečila je ma i rečcu progovoriti; suze ji kapale, frcale ji preko ugrijana lišca, samo kadkada težki dah joj pade nanj vuz nju stojećeg. Misa prodje, a oni odu sami da ugodno dan si zaslade. Kamo odoše? Tamo, tamo eno jih u krčmici kraj prijatelja; gusle zagudiše, a oni nemogav odoljeti popanuše se veselo skakutahu sobom dok jih svētlost kratkotrajne sreće (dan zimski kratak je, noćca se primaknu) ne rastavi.

Uvijek bi k njemu išla, sjeno na suši gazili, ona s njim bila, a ja ju zapitah onako staru drzovito mladječe, neka mi kaže nisu li ljubav užili, nisu li zagrizli jabuku životnu, nisu li dovršili prvu ljubav? »Činom, kojim?

Slušaj pa sudi, meni, oprosti moju očitost! Nisam« odgovori starica majka. Žalostan odvratih se od nje slušajuću ju teškim dahom sve izrekle, sretnom ju ocenjah, čudih se uztrajnoj ljubavi njenoj kroz pet godina. Sama mi rekla: »Nije bio liep, muž mi liepsi bio, ali nješto me k njemu vuklo da sam ga volila«. Blagoslivljah plemenitu dušu njenu i ljubovnika joj koj ju zatim ostavi preseliv se u drugi svēt i davši poslednju rečcu njojzi.

85. – 86.

85.

MATEMATIČKI ZADATAK (*račun*)

Koliko je to? Bilo je sto stogov, pod sakim stogom sto volov. Koliko je to rogov? Zvono.

86.

IZREKA (*PRIREČ*)

Lahko je reči, težko je speći!

POČKAJ, SUNCE, MALO, NE ZAHAJAJ

Počkaj, sunce, malo, ne zahajaj,
 idem s teбом stari svoji majki.
 Sunce zajde i Mare odajde.
 Za njom majka guste posle slala,
 guste posle, bratca jedinoga:
 Jel ti Mare sa družina s voljom?
 Meni, majka, sa družina s voljom;
 stari svekar kak miljahni čačko,
 svekrvica kak miljahna majka,
 dva diverki kaj i dva brajenki;
 jetrvica kak mile sestrice,
 a moj vojno najhuji med njimi.
 Ti ga kuni, drago dite moje,
 da mu Bog da zdravlje i veselje
 koliko mu na peći zelenja.
 Su noć spava kaj i kamen v vodi,
 da se nikam obrnati neće.
 Kad mu budeš postelju delala,
 ne delaj mu s belimi rukami,
 neg mu delaj s senjskimi rogljami.

Uz žetvu

Kad požanju začnu vezati, ako neima muškaraca, a srpove metju odotraga što je doduše dosta pogibeljno; lasno bo se je njim onako postavljenim zarezati moći mevšega, a vuz to i to da se vještīm pokažu rade tako i ne odustaju pa i narugav im se.

89. – 91.

IZREKE (*prireči*)

89.

(Divojka valja da šuti): Divojkin glas, tanki las.

90.

Goropadnost: Bi starca, vraga, s konja sterala.

91.

KLETVA

Kletva na devojku ka rado ogovara:

Bogdar se udala kad se ma mati s groba stala!

ŽITO ŽELA TROJKA DIVOJKA

Žito žela trojka divojka,
za njom majka južinu nosila:
sedam sirov, devet prosenjakov,
baril vina od četiri vidra.
Ala majko, uboge južine!
Moja ćerko, nikad se ne vdala,
tri se leta vumivala nisi,
a četiri počesala.
Kada si se mivati počela,
zakalila Kupu i Koranu.
Kada si se česati počela,
tri tovore češljov potrla.

93. – 94.

93.

MATEMATIČKI ZADATAK (*račun*)

Koliko je to? Tri puta pet petnajst i dva sedamnajst? (17)

94.

IZREKA (*uzklik*)

Daj Bog lada da ne bum zada!

JURAJOVO TO POLJE ŠIROKO

Jurajovo to polje široko,
vu njim nije driva ni kamena,
samo jena jabuka zelena.
Pod njom Reza žutu svilu prela,
svilu prela na zlato vretence.
Predujuć je vode zažela,
prignula se da bu vodu pila.
Kriče, viče momak iz planine:
Ne pij, Rezo, te vode ladene,
tu su vodu vile ogradile
kaj nekrstno čedo okupale.

MUDRA MAGDALJENA (I.)

Kaj se ono više Senja vija?
 Je li vila, al je ljuta zmija?
 Nije vila, nit je ljuta zmija,
 neg je ono mudra Magdaljena;
 zub ju boli, od boli se svija.
 K nji se voze tri doktori mladi:
 jen zub vadi, drugi lišce gladi,
 trejti pita, budeš ljuba moja.
 Neću biti verna ljuba tvoja;
 mene tvoja potvorila majka
 da ja jesam obljubila Janka.
 Ja ga nisam nikad ni vidila,
 nit ja ne znam kaj je mužka glava.
 Ako sam mu kad jabuku dala,
 jabuka je na drvu narasla.
 Ako sam mu kad mahramu dala,
 mahrama je vu dolini rasla.
 Ako sam mu kad košulju dala,
 košulja je v ravnim polju rasla,
 v ravnim polju na slogu širokom.

JABUKA SE VU POLJU LJELJIVA

Jabuka se vu polju ljeljiva
 ne od vetra, ne od sunca žarka,
 neg od jada malene divojke
 kaj ju majka za Jivana vdaje.
 Meni moje drugarice prave
 da je njegva deveta ljubovca.
 Išli jesu čez goru zelenu,
 zadili si trnak za strumenak,
 izmaknal je Jive svitlju sablju,
 odsikal je trnak od strumenka,
 odsikal je majki desnu ruku.
 Došli jesu stari mili majki,
 ona prešla v pisane komore.
 Opravil je Jive najmlaju sestricu:
 Boga ti je, najmlaja sestrica,
 poj pogledi kaj nevista dela!
 Brže tamo, još brže odtuda:
 Sad nevista žute kose češe.
 Boga ti je, najsrjednja sestrica,
 poj pogledi kaj nevista dela!
 Brže tamo, još brže odtuda:
 Sad nevista belo ruho kreće.
 Boga ti je, starija sestrica,
 poj pogledi kaj nevista dela!
 Brže tamo, još brže odtuda
 Već nevista na krv splavljuje.
 Izmaknal je Jive svitlju sablju,
 potegne ju po desnih koljenih,
 odsikal je svoji majki glavu.

98. – 99.

98.

NE PLAČI SE MILJENA DIVOJKO

(Utjeha)

Ne plači se miljena divojko,
nego pjevaj jačku na junačku.

99.

IZREKA (*PRISPODOBA*)

Tak se smije kanda kega golega vidi.

KNJIGU PIŠE ROŽICA DEVOJKA

Knjigu piše Rožica devojka:
ne piše ju s tintom po papiru,
neg ju piše s krvcu divojkinom
izpod oka lica rumenoga.
Slala ju je kralju gospodinu
da ju šalje zaručniku njenu.
Ona njemu konjca opravnega,
do pola s kufrom krvavega,
od pologa svilom motanega,
da neverna divojčica bila,
kadi mi malo prve bila!
Zelesu ga drugarice tvoje.

101. – 102.

USKLICI

101.

Već ste ih danas toliko izrekle da ih ne bi Vlah u torbi ponio!

102.

Dora – bu zela majora.

103.

POSLOVICA

Zarana se dan lovi! (Odmah valja početi prije.)

SKUPA BILA SNAHA I SVEKRVA

Skupa bila snaha i svekrva,
jedna drugu milo proklinjala:
Daj ti Bože devet ćerih mladih
i deseta sinka prez jezika.
Kad je ona mala dobre volje,
z oblachine sunašce sijalo!
Kad je ona mala jadovica,
iz vedrine godinica drobna!

105. – 107.

105.

KLETVA

Oslipila na koljena!

106.

POSLOVICA

Kega se kužiju, s tum kužijum zakljinjate?

107.

USKLIK

Kad tko za lad sede: Za ku plaću seli, za tu su se i stali.

DEBELA JE VU LIVADI TRAVA

Debela je vu livadi trava;
još je deblja gdi moj dragi spava,
gdi moj dragi pod javorom spava,
pod javorom u travi zeleni,
a ja jadna vu komori sama.
Teško jesam noćku prenoćila,
komaj jesam danka dočekala,
šetala jes vu livadu sama,
tiho jesam dragega budila:
Vustaj, dragi, drobna kiša pada,
nije meni kaj po tebi pada,
neg je meni za košulju tanku,
šila sam ju devet godin dana;
jesam šila, sam koljena (šavne) nisam
i njega ću jedno leto dana.

DA BI ZNALA MOJA STARA MAJKA

Da bi znala moja stara majka
kak je meni žeja dodijala
sve bi svoje ruho poprodala,
rujno vince meni kupovala,
rujno vince i ljutu rakiju,
od vinca me glava ne bolila,
od rakije srce veselilo.

110. – 111.

110.

NA ZDRAVLJE (*uz zdravice*)

Na zdravlje i mliko kravlje!
Daj nam ga Bog čudaj dobiti i vunj kruh drobiti.

111.

USKLIK

Ki zamiri, naj odmiri!

112. – 115.

112.

MUČI, KATE

MučI, Kate, mukom pomuknula
kaj si danas zlega divanila
da se jesmo rasrdili na te?

113.

JUNAK JAŠE VRANEGA KONJIČKA

Junak jaše vranega konjička,
dojahal ga za goru zelenu,
privezal ga za ružu rumenu,
pravi jalvi da ga boli glava:
Jalvice, boli me glava!
Naj te boli, bolila te glava,
bolila te glava i srdašce!

114.

DA JE MENI

Da je meni vinca iz barila
i vodice iz polića hladne!

115.

ŽENJ, DIVOJKO, GUSTO POVRISALJE

Ženj, divojko, gusto povrisalje,
meći na nje ritko rukovetje!
Blago njemu ki za teбом veže,
teško njemu ki vuza te leže.

116. – 117.

116.

DAJDE, BRATEC, BRŽE

(Kad im je dugočasno)

Dajde, bratec, brže,
ja ću još bržije!
Dajde, sestro,
da se povadimo.

117.

USKLIK

Kuda kletve tuda pete! (tj. kletve ništ ne pomažu).

SINOĆ BOGDAN IZ NOVOGA DOJDE

Sinoć Bogdan iz Novoga dojde,
iz Novoga, mimo dvora moga.
Pod dvor ide lajena vodica,
po nji plava lagahna divojka,
po nji plava, Janku se dopada.
Rad bi Janko lagahnu divojku.
Još govori sestrice Jankova:
O moj Janko, moj mili brajenko,
v mojim selu tri divojke mlade:
jedna Mare, druga Magdaljena,
trejta Bare s črnima očama.
Neću Mare, neću Magdaljene,
neg ću Baru s črnimi očama!

119. – 120.

119.

ČIJA JE TO ŽENJIČICA ZADA?

Čija je to ženjičica zada?
Vidi mi se da je vujna moja,
pomozte ji, odpala ji roka!

120.

MAJKA MARU IZA GRADA ZVALA

Majka Maru iza grada zvala,
iza grada, velikoga hlada:
Jesi, Mare, kaj rožic nabrala?
Jesam, majko, nadra i rukave,
bracu sam ji v rubac navezala
i sestrici dva venca navila.

MILI BOŽE, ČUDA VELIKEGA

Mili Bože, čuda velikega,
veter puše, s belim gradom niše,
Jive ljubu van vodi iz dvora.
O moj Jive, drago dobro moje,
vučim ti se zamirila jesam:
jes li ti se u hladni vodici,
al sam ti se na meki postelji?
V njičim mi se zamirila nisi,
nek si mi se vu tim zamirila
kad ti nimaš roda od srdašca.
O moj Jive, drago dobro moje,
drvo rodi kad mu doba dojde.

LIPO PJEVA ZA LUGOM DIVOJKA

Lipo pjeva za lugom divojka,
 lipo pjeva, nek kaj je malena
 da je ona roda malenoga,
 da ju majka vu gori rodila,
 v bukovji ju listak povijala,
 zmiju ji je za povoj imala.
 Jug i bura zibarica bila,
 tri ju leta zibali zibala,
 četrto ju vuza se vodila,
 peto ju je za Jivana dala.
 Ne dajte me za Jivana, majka,
 meni moje drugarice prave
 da je Jive velik pijanica;
 do polnoči rujno vince pije,
 po polnoči bermet i rakiju
 i vu zorju k Mari dolazio.
 Duša Mare, otvori mi vrata!
 Nikaj Mare ne marila za to
 da Jivanu otvorila vrata.
 Jivanu se razžalilo nato,
 izvadil je nožek izza pasa,
 vdari Maru suproti srdašca.
 Češ li, Mare, ranu preboliti?
 Zatrošimo groše i dinare
 da iščemo po selu likare?
 Ne trošite groše ni dinare,
 nek mi šaljte k majki moji glase
 da mi šalje tri košulje tanke;
 v jedni budem noćcu noćevala,
 v drugi budem danka danovala,
 v trejti budem v zemlju zakopana.

123. – 126.

123.

AJ SESTRICE

Aj sestrice, mukom zamuknula
zakaj si me pravo potvorila?

USKLICI

124.

To je laž kaj i sveti Blaž!

125.

Sira, kruha dok se kaj
pikuha!

126.

Radje skutu opranu!

MLADI PETRE ZARUČIL DEVOJKU

Mladi Petre zaručil devojku,
 boguljenu mladu Katarinu.
 Tri mu leta pod zarukom bila,
 četrto mu glase pošiljala:
 Al me vodi, ali me ostavi,
 al ja idem za druga junaka,
 za drugega, za nepara tvoga,
 za nepara tvoga i mojega.
 Odi, Kate, Bog te zdravu nosi,
 vuzel bi te, Rožica divojka,
 vuzel bi te, ne da mi te majka,
 nek mi veli Primorkinju zeti
 koja nima otca ni matere.
 Kada pojdeš mimo dvora moga,
 tiho jaši po drobnom kamenku,
 ne pozvoni s prstenjem po ruka,
 ne potresi s korunom na glavi;
 al bi mene jako raztužila.
 Kad je išla mimo njegva dvora,
 jako jaše po drobnom kamenku,
 pozvanjkali s prstenki na rukah,
 potresala s korunom na glavi.
 Njeni Petre čez oblok pogleda,
 mrtav Petar na zemljicu opal.
 Tri put ga je Kate obšetala,
 triput ga vu zube kušnula,
 Mrtva ona na zemlju opala.
 On je opal k sunčanu izhodu,
 a ona je k sunčanu zahodu.
 Na nji raste roža šipkovina,
 na njem raste trsak muškatelov.
 Ki god ide, taj se temu čudi,
 jel to majka i ditece,
 ali je to bratac i sestrica,

ali jesu dva dragi med sehom?
Ki su znali, ti su povidali
da to nije majka ni ditece,
niti je to bratac ni sestrica,
neg to jesu dva dragi med sehom.

LIPO SE JE GORA ZELENILA

Lipo se je gora zelenila.
Kak se gora lipo zelenila,
tak se majka sinku veselila;
prosila mu Barbaru divojku.
Milo plače Barbara divojka.
Začula ju blažena Marija.
Kaj se plačeš, Barbara divojka?
Gdo mi oče svate darovati?
Pozovi me na svoje veselje,
ja ću tvoje svate darovati;
svakom svatu kitu rožmarina,
mladoženji košuljicu tanku,
tebi mladi venčec i košulju,
i Juraju zastavu krvavu,
i Mikuli veslo i brodara.

ŠETALA SE BARBARA DIVOJKA (I.)

Šetala se Barbara divojka
gori, doli po polju širokom:
Mili Bože i mila Marija,
da mi se je ne zbojati kralja!
Srid bi polja cirkvu sazidala,
su cirkvicu iz drobna kamena,
i turnjiček iz zlata samega,
na konju bi k maši dohajala,
na oltar bi po dukat metala,
pol drugega bogcem podelila.

MLAD SE JANKO NA VOJNICU SPRAVLJA

Mlad se Janko na vojniciu spravlja,
 nikega mu doma ne ostaje,
 nego ljuba i miljahna majka.
 Tri godine, to je malo blaga;
 četiri, to je malo više;
 on ga služi devet godin dana.
 Još si ljubi divanak ostavlja:
 Ak me ne bu devet godin dana,
 tak ti odi za drugega draga.
 Kad izmine devet godin dana,
 potuži se u štali kraljevi:
 Služim kralja devet godin dana
 da me nije glava pobolila.
 Sad me me boli glava i srdašce,
 al mi ćaćko beli dvor prodaje,
 al mi ljuba za druga otaja.
 To začuje drugi kraljev sluga,
 čim začuje, s tim kralju šetuje.
 Boga ti je, kralju gospodine,
 kaj govori sluga najverniji:
 Služi kralja devet godin dana
 da ga nije glava pobolila,
 sad ga boli glava i srdašce:
 al mu ćaćko beli dvor prodaje,
 al mu ljuba za druga otaja.
 Ti mu sedlaj moga konjca vrana
 da on ide do dvora svojega.
 Kada došel srid gorje zelene:
 Pomoz Bože, stari tuji ćaćko!
 Kaj ti sila tak tužnemu biti?
 Ključce sadiš, suzicom zalivaš.
 Boga ti je, neznani junače!
 Imal jesam sinka jedinoga,
 prešal mi je poslužiti kralja.

Služi kralja devet godin dana
nit je njega, nit od njega glasa.
Kaj mi ni za sinka jedina
to mi je za snašicu povoljnu,
ka mi noćas za druga otaja.
On je išal do dvora svojega.
Pomoz Bože, stara tuja majka!
Kaj ti sila tak žalostni biti?
Cipovo misiš, suzicom zalivaš.
Boga ti je, neznani junače!
Imala sam sinka jedinega,
prešal mi je poslužiti kralja.
Služi kralja devet godin dana
nit je njega, nit od njega glasa.
Kaj mi ni za sinka jedina
to mi je za snašicu po volji,
ona noćas za druga otaja.
On je išal v pisane komore.
Pomoz Bože, tuja nevistica!
Kaj ti sila tak žalostni biti?
Tu okrećeš, suzicom zalivaš.
Kak ja ne bum tužna i žalostna,
imala sam dragega svojega,
prešal mi je poslužiti kralja.
Služi kralja devet godin dana,
nit je njega, nit od njega glasa.
Ćeš li mene na svoje veselje?
Ti opitaj stare tuje majke.
Boga ti je, stara tuja majko,
ćeš li mene na svoje veselje?
Ti opitaj stara tuja ćaćka.
Boga ti je, stari tuji ćaćko,
ćeš li mene na svoje veselje?
On je ostal v njegovim veselju.
Tamna se je noćka primaknala,
on opita mlada kapetana:
Bi li tancal s udovicom mladom?
On zatanca s udovicom mladom,
pogazil ji žute cipeliše.

Ček, otajaj, neznani junače,
ne gazi mi žute cipeliše!
Ak ja gazim, ja sam svoje gazim,
ja je jesam junak kupovao.
Pogazil ji belo krilo njeno.
Ček, otajaj, neznani junače,
ne gazi mi belo krilo moje!
Ak ja gazim, ja sam svoje gazim,
ja je jesam junak kupovao.
Stisnul ju je za ruke bijele.
Ček, otajaj, neznani junače,
ne stiskaj mi bele ruke moje,
bele ruke i zlate prstenke!
Ak ja stiskam, ja sam svoje stiskam,
ja je jesam junak zaručio.
Zapeval je tanko glasovito:
Jite, pite, gospoda svatovi,
jite, pite, vodili ne bute.
Al je ovo moja ljuba verna,
ja ju jesam prvi zaručio!

LIPA SE JE LOZA ZELENILA

Lipa se je loza zelenila
 tam daleko izza Trnca grada
 kam je majka Magdaljenu dala
 za jenoga Pavla gospodina,
 al ju majka lipo navuča:
 Boga ti je, mudra Magdaljena,
 tiha budi svekru i svekrvi
 i svojemu Pavlu gospodinu.
 Već je s Pavlom tri sinke imala
 još mu nije rečce govorila.
 Pavlu se razžalilo nato
 al on zove braca jedinoga:
 Boga ti je, moj bratac jedini,
 ovo ti je moja ljuba verna.
 Pak ju pelaj na vrata stoborna
 pak ji tamo glavu odsici.
 Još govori stara mila majka:
 Boga ti je, sinko moj jedini,
 ovo ti je kuja jalovita,
 pak ju pelaj na vrata stoborna
 pak nji tamo glavu odcipati.
 Još govori Pavle gospodine:
 Ja si idem v navuk po divojku
 po Jelušu brznu govorušu.
 Kad su došli s Jelušom divojkom
 a Jeluša za stolom sidila,
 Magdaljena s lučicom svitila.
 Još govori Jeluša divojka:
 Boga ti je, mudra Magdaljena,
 ak si nima, ne budi ko već slipa
 će mi Pavel zlato pregoriti.
 Ak pregori, vim da tvoje neće;
 niti je tvoje, niti je za tvoje,
 niti ga ti kupovala nisi.

Odpravil je Pavel gospodine,
odpravil je Jelušu divojku.
Njena majka čez oblok gledala,
a ma Jele, drago dite moje,
je li sreća ali je nesreća?
Devet puti odvajana jesi
i sih devet povrnjena jesi.

POD OBLOKI POTOK TEČE

Pod obloki potok teče,
na potoku melin melje,
na vrtu je cimer trava,
ti si moja vindar draga.
Nimam mira ni pokoja
dok ne rečeš da si moja.
Kada rečeš da si moja,
imam mira i pokoja.

RANKA RUŠKA NA JESENKU RASLA

Ranka ruška na jesenku rasla,
žuta tunja trage popuštjala.
Kud je tunja trage popuštjala,
tud je majka čerke razvudala:
Jednu dala Vojeviću Janku,
drugu dala Kraljeviću Marku,
trejtu dala za mladega bana.
Vesel junak, vesela divojka,
veselega otca i matere,
poštenega roda i koljena.

PASALO JE SEDAM DANA

Pasalo je sedam dana
kaj ja spavam sama
i tri noći da će švaljer doći.
Švaljer dodje, švaljerkina nije;
švaljer bio, pak se oženio,
švaljerkina ostala divojka.

DIVOJČICA VODU GAZI

Divojčica vodu gazi
noge ji se bele.
Brigom ide mladi junak
grohotom se smeje.
Gazi, gazi, divojčica,
da bi moja bila.
Da bi znala i vidila,
da bi tvoja bila!
Šikom bi se ošiknala
da bi tanka bila.
Cipele bi obuvala
da bi viša bila.
Mlikom bi se umivala
da bi bela bila.

DRAGI DRAGOJ NA JABUKI PIŠE

Dragi dragoj na jabuki piše:
 Dojdi draga k meni na večeru,
 na večeru na toplo pečenje.
 Zaklat ću nam golub i golubicu;
 tebi golub, meni golubica.
 Zaklat ću nam ovna devetaka,
 na njim zvonac od devet dukata.
 Vu tim zvoncu oko devojačko.
 To je oko svim junakom drago,
 svim junakom popom i dijakom.

Liepa mala pjesmica koja u meni čudo prouzroči. Ista mi ju je djeva
 povedala i sledeće pripovjeda. Bila je u službi, i jednu noć ovako u
 jeseni legnula spat i sanjala da joj tu cjelu pjesmu drugarica njena
 poveda. Drugi dan usta i podje na studenac u jutro rano i pokuša tu
 pjesmu pjevati; i gle! Nikad ju nije niti čula pa ju u snu naučila, doš-
 la drugarica, a ona joj izpripovjedi san i umoli ju da joj reče pjesmu.
 Al kad tamo ova ju nije znala, a ona joj onda cjelu izpripovjeda. Bilo
 je dosta čudno, a i smješno gledati ove djevojčice još onda kad su ju
 meni pripovedale.